

Dijous 6 de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mc 8,27-33): En aquell temps, Jesús, amb els seus deixebles, se'n va anar als pobles del voltant de Cesarea de Filip, i pel camí els preguntava: «Qui diu la gent que sóc jo?». Ells li respongueren: «Uns diuen que ets Joan Baptista; d'altres, Elies; d'altres, algun dels profetes». Llavors els preguntà: «I vosaltres, qui dieu que sóc jo?». Pere li respon: «Tu ets el Messies» (...). Llavors començà a instruir-los dient: «Cal que el Fill de l'home pateixi molt. Els notables, els grans sacerdots i els mestres de la Llei l'han de rebutjar, ha de ser mort, i al cap de tres dies ha de ressuscitar» (...).

La confessió de Pere al camí cap a Jerusalem

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui contemplem una fita al camí de Jesucrist: la confessió de Pere. Jesús pregunta als deixebles què diu la gent d'Ell i què en pensen ells. Les opinions de la gent constitueixen aproximacions —des del passat— al misteri de Jesucrist i tenen quelcom en comú: situen Jesús en la categoria dels profetes (Elies, Jeremies, el Baptista...). Però no abasten la seva naturalesa divina.

Pere respon en nom dels Dotze amb una declaració que s'allunya clarament de l'opinió de la "gent": "Tu ets el Messies" (o, també, segons passatges paral·lels, "Ungit", "Fill de Déu"). Inmediatament després, Jesús anuncia la seva passió i resurrecció, i afegeix un ensenyament sobre el camí dels deixebles: consistirà a seguir el "Crucificat" en un "perdre's a si mateixos".

—En la seva confessió, Pere utilitzà "paraules de promesa" de l'Antiga Aliança: fou una confessió com "a les palpentes". Aquella confessió adquirí la seva forma completa quan Tomàs tocà les ferides del Ressuscitat i exclamà commogut: "Senyor meu i Déu meu!".